

Præstens julehilsen – Julen 2020

Kære menighed – kære alle, der måtte have lyst til at læse med.

Først og fremmest skal der trods alle forandringer, restriktioner, dårlige nyheder, coronatristesse og andet særligt for denne særlige tid, lyde et klart og rungende ”glædelig jul” her fra jeres præst.

Vi vidste, at det aldrig ville være blevet jul, sådan som vi kender den, men nu da også julegudstjenesterne her i 11. time er blevet aflyst, skriver jeg her en lille julehilsen til alle, der har lyst til at læse med.

Vi kan ikke komme hinanden ved som vi plejer. Vi kan ikke stuves sammen i landets kirker, sådan som mange plejer. Med børnene klemmt tæt ind til bedsteforældrene. Med de sidst ankomnes dygtigt indslusede placering på den allersidste stump kirkebænk, der var at finde. Med et rungende ”det kimer nu til julefest” eller børnenes yndling ”Halleluja, halleluja” fra *Et barn er født i Betlehem*.

Kirketagene kommer ikke til at løfte sig. Mange kommer ikke til at holde jul med dem de havde ønsket sig. Så der er meget af det, der ellers gør, at vi kommer godt og gedigent i julestemning, der må undværes i år.

Men jul bliver det – trods alt. For jul er stadig en tid, en stemning, en fortælling og en masse traditioner, der på den ene eller anden måde gør denne del af vores mørke vinter til noget særligt. Helt fra Nordens oldtid er midvinteren blevet markeret. Vintersolhvervet, hvor ”bladet vendes” og vi med fortrøstning i sjæl og krop kan gå mod lysere tider.

Der er noget kosmisk over det, som der også er i den kristne fortælling, hvor det fortælles, at den gådefulde stjerne skinnede over Betlehem. Kosmos, Verdensaltet, hele den store virkelighed lader sig mærke med, at der sker noget nyt: At Gud viser sin vilje og sit væsen i et lille menneskebarn, så skrøbeligt, uskyldigt og fuld af forhåbning som næsten kun et nyt menneskeliv kan være.

I år kan vi ikke mødes og synge solhvervet og Jesu fødsel ud så det runger i kirkerummene. Men vi kan stadig lade tankerne falde på det det hele handler om her i juletiden: Hjerterum, barmhjertighed, gavmildhed og glæde.

”En stor glæde, der skal være for hele folket”, som englenerne siger til hyrderne på marken.

Og nok kan den gamle fortælling ikke forkyndes i kirkerummet i år. Men hånden på hjertet: Med de restriktioner vi må døje med for tiden, så ville det i kirkerne aldrig være blevet forkyndt for ”hele det folk”, der ellers gerne vil gå i kirke juleaften. Højest 60 personer kunne have været til stede til hver af de 3 gudstjenester, vi havde planlagt her juleaftensdag. Og pga. en meget forståelig forsigtighed tydede alt på, at vi ikke så nær ville få brug for alle pladser. Altså intet at regne i forhold til de knap 400 mennesker, der normalt staves sammen, når vi ikke er ramt af Corona.

Kirken må aldrig blive for de få. Kristendommens budskab må aldrig være præget af restriktioner, så der kun er nogle få indviede der er fine nok til at høre om det, endsige forstå det. Vi skal alle glæde os – så vidt det er muligt. Vi skal alle høre det glade budskab om den Gud, der gerne vil have fællesskab med os.

Så derfor har jeg en lille påmindelse til jer allesammen: Husk, at kristendommens budskab – juleevangeliet, salmerne, bønnerne og velsignelsen – ikke er forbeholdt hverken kirkens rum eller os præster. I ethvert hjem, i enhver lille stue, ethvert sted der er mennesker forsamlet, kan juleevangeliet læses højt og salmer kan synges så det gjalder. Husk, at det kristne budskab kan være lige præcis dér, hvor I ønsker det. Og husk, at næstekærligheden kan udledes for alle, til alle og i alle sammenhænge, Corona eller ej.

Rigtig glædelig jul til jer alle.

Lad os alle håbe på et mindre restriktivt, et lysere og et mere sammenstimlet 2021.

Hans Nørkjær Franch
Præst i Lemvig og Omegns Valgmenighed